

ning, er det en Selvfølge, at det vilde være mig meget kjær, om den omhandlede Enke maatte komme til at nyde et saadant Tillæg til de 35 Rd. 40 f., som Endringsforslaget gaar ud paa at give.

Besvarelse: Jeg finder mig kun foranlediget til en Bemærkning i Anledning af, hvad der er blevet fremsat af den ærebe 1ste Landsthingsmand for 2den Kreds (B. Christensen). Det forekommer mig nemlig, at han opstillede den Sætning, at Landstinget ikke burde gaa ind paa det stillede Endringsforslag, fordi man derved kom til at afvige fra Folkethinget, hvem den særlige Bevillingsmyndighed maatte tillægges. Forfaavidt den ærebe Landsthingsmand opstiller denne Grundsætning for sig selv og sine Venner, kan der jo fra mig ikke derved imod gøres nogen Indsigelse; men skal det være et Argument for Landstinget til ikke at gaa ind paa Endringsforslaget, forekommer det mig rigtignok, at Thinget derved vilde komme ind paa en Stilling, som ikke er den finansielt rigtige. Naar det er foreskrevet i Lovgivningen, at de ekstraordinære Pensioner skulle fremkomme igjennem Forslag til særlige Love, saa synes det mig, at der derved er anerkjendt en Ligeberettigelse for Folkethinget og Landstinget til at tage Sagen under Overveielse. Der kan altsaa i mine Tanker slet ikke tillægges det ene Thing nogen større Myndighed i saa Henseende end det andet. Dette er et Lovforslag som ethvert andet Lovforslag, og Benævnelsen finansielt bør ikke tillægges det. Det er vel en finansielt Lov, men det staaer til begge Thing at gøre deres Myndighed gjældende, om jeg maa bruge dette Udtryk. Forfaavidt Landstinget finder det hensigtsmæssigt at tilstaae det foreslaaede Tillæg, skjønner jeg ikke, at der kan ligge noget Argument herimod i den Omstændighed, at Folkethinget har vedtaget en anden Bestemmelse. Det er kun med Hensyn til det Almindelige, at jeg har troet at burde gøre denne Indsigelse. Iøvrigt forekommer det mig, at der taler saa megen Villighed for det Forslag, der er stillet, og som ogsaa støttes af den meget ærebe Minister, at jeg ikke har nogen Tvivl om, at jeg vil stemme for Endringsforslaget.

Da Ingen yderligere vovede at høre sig, gik man til Afstemning, hvorved

Forslag af Bjerring:

Summen „35 Rd. 40 f.“ forandres til „85 Rd. 40 f.“

vedtoges med 17 Stemmer mod 10.

Lovforslaget med den vedtagne Forandring saalydende:

Den Enken Elin Thorstensen efter hendes afdøde Mand, Landshyflus paa Island, Justitsraad Jon Thorstensen, af Statskassen tillagte Pension af 164 Rd. 56 f. R.M. aarlig forhøjes med 85 Rd. 40 f. R.M. aarlig, fra 1ste April 1864 at regne.

samt dets Dvergang til tredje Behandling

vedtoges derefter eenstemmig med 27 Stemmer.

Derefter gik man til den følgende Sag paa Dagsordenen: Anden Behandling af Forslag til Lov om Pension for forhenværende Inspektør og Kassierer ved Straffeanstalten i Viborg, Anton Wilhelm Rosenfalk. (Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 1167—68. 1ste Behandling i Tidenden Sp. 728.)

Der var ikke til denne Behandling fremkommet noget Endringsforslag.

Da Ingen vovede at høre sig, fattedes Lovforslaget (see Tillæg A. Sp. 1167—68) tilligemed dets Dvergang til tredje Behandling under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 28 Stemmer.

Derefter foretoges den næste Sag paa Dagsordenen: Anden Behandling af Forslag til Lov om Eftergjørelse af Kunstarbejder. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1161 ff. 1ste Behandling i Tidenden Sp. 707 ff.).